

apade. nekratki, uspešni sunek. Nemška po-
vija so vjelela vzhodno od Kisielina
in prednje straže in pripeljala seboj enega
in **163 mož**. Severno od Dnjestra
tudi po krvavih porazah ob 14. avgusta
so posamezno in s slabješimi silami
vsakega uspeha napadali. V Karpatih
so se polastile naše čete visočine Stara
in vzhodno od Capula.

Balkansko bojišče. Južno od je-
ta Doiran bil je en napadalni poskus
katerih francoskih bataljonov lahko z og-
rom zavrnjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Odpriavljeni rane zamorejo tudi še po dolgem
času boleti in je vsled tega svetovati, da se ima za vse
pripravljeno bolečine odpriavljajočo domačo sred-
stvo. Pripravljamo v ta namen Fellerjev antiseptični,
ki se odpriavljajoči rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa-
trg“. To staro priznano domače sredstvo se zunanje
in je pri bolečinah vsake vrste zanesljivega, bolečine
pravljajočega, blagodejnega učinka. Mnogo čez 100.000
članikov pismem in zdravniških priporočil potrdi njegove
uspehe. 12 steklenic pošte povsed franko za le-
čenje lekarjan E. V. Feller, Štubica, Elsa-trg št. 241
Ljubljana. Kdor je na spodnjem truplu občutljiv, naj
se pri zapiranju le Fellerjeve milo odvajajoče Rha-
mar-krogliče z zn. „Elsa-kroglice“. So najprijetnejše
sredstvo, ne skodujejo črevesju, človek se jih
nauči tudi žene in otroci jih radi jemljejo. 6
članikov stane franko na zgorajšnji naslov naročenih 4 K.
Med ostalimi „Elsa“-preparati, ki so najbolj pri-
jeti, opozarjali bi svoje čitatelje še na izbornu hitro-
stjo sredstvo zoper kurja očesa: Fellerjeva turisti-
cka tintura (tekoča). 1 steklenica 2 kroni in v rabi
je Fellerjev „Elsa“-turistovski flajster v kartonih à
2 kroni. (ft.)

Izpred sodišča.

Sleparija.

Maribor, 12. avgusta. 45-letni oskrb-
nik Veselko v Rušah je bil uslužben-
oprve kot fabrični nadzornik, potem pa kot
štrubnik. Kot tak je imel tudi s kupčijo z
svojim opraviti. Mož priznava sam, da je od
1913 sem opetovanjo iz lesnih zalog sva-
lo gospodarja kupcem drva prodajal, brez
ki bi vknjižil. Denar je porabil za se in
svojo družino. Da bi tativne zakril, po-
redil je na fakturah opetovanjo podpis la-
nika fabrike in knjigovodje. Obožnec pri-
čava, da je prodal na lastni način drv za
500 krov. Obsojen je bil na 16 mesecov
in te ječe.

Razno.

Zanimive stvari. Morda nam cenjena cenna
ne bode zamerila sledenca iz stališča lo-
rega državljan, — ki pozna navdušenost
ih zmagovalcev, pa tudi gotove odredbe in stiske
katerega filozofija se nehote mnogokrat
predotoci v praznem želodcu ter žepu,
— stališča državljan torej, ki plačuje svoje
vike in se ravna spremno po raznih vladinih
redabah, izvirajoča ponizna vprašanja. Kakor
je znano, bilo je razven drugih stvari
žito vsake vrste od državne sile zape-
leno. Nikdo, kdor prideluje žito, torej danes
ne sme z njim po žetvi razpolagati,
kakor bi to želel ali hotel. Oddati ga mora
ustavnemu nekemu od državne oblasti ustav-
ljenumu zavodu, to pa po gotovih cenah
pogojih. Nikomur družemu ga ne sme pro-
dati ali darovati ali na kak drugi način od-
dati. Kajti — žitni pridelek je od državne
lasti zaplenjen. Vkljub temu pa čujemo, da
judstvo na deželi prisiljeno, oddati privat-
nim osebam velike, množine tega od države
zamenjene žita. Te privatne osebe nesejo
zem po našem mnenju na nepostavni na-
čin neopravičenim „šenkilom“ pridobljeno
z kastopnikom preje omenjenega zavoda,
ki tam denar in ga vtaknejo v žep, v
či lastni, privatni žep... Cenjeni čitatelji
je razumeli, da se gre tukaj za du-
vniško „kolekturo“ ali „zbirco“. „zbirca“ je večinoma že odkupljena, tako
da pravzaprav ne obstoji več. Kmet daje torej
tako rekoč prostovoljno, ker noče,
ki njegov dušni pastir stradal, kakor je
Jezus stradati. Ali zdaj je stvar dru-
žine: zdaj „šenkuje“ kmet od države za-

plenjeno stvar in revež je vsled tega v ne-
varnosti, da se ga kaznuje, ker je g. duhov-
nik „zbirco“ dal. Vemo sicer, da se duhov-
nikom v vojni tudi ne godi posebno dobro;
stradati morajo tudi in šele zadnjč so se ne-
kateri duhovniški poslanci z velikansko vnemo
potegovali zato, da bi se duhovnikom dalo
nekako draginsko doklado. Ali nas skrbi du-
hovniška beda in bojimo se, da bi prišel tudi
kak duhovnik v sodnijsko preiskavo, ker od-
daja zavodu blago, ki ga ni sam pridelal.
Vse je mogoče, kajti znano nam je, da je
postava za vse ednaka. Zato pa bi prav po-
nižno vprašali, ali smejo kmetje iz svojih od-
zave zaplenjenih zalog žita za „zbirco“
oddajati in ali smejo gg. duhovniki to spre-
jemati? Prepričani smo, da bode oblast za-
dovoljivo na to vprašanje odgovorila!

Okrajni zastop ptujski. V zadnji številki smo podali poročilo o seji
okrajnega zastopa. Naknadno objavimo še
sledenje zahvalno pismo: — „Slavnemu okraj-
nemu odboru v Ptaju. Na okrajni cesti, ki
vodi iz Ptuja proti Ljutomeru, je dal slavni
okrajni odbor ptujski skozi vas Hlapoenci
eno skrajšano novo cesto napraviti. Omenjena
cesta je začela v tem letu služiti javnemu
prometu. Vozniki in potniki je ne morejo do-
volj prehvaliti, posebno pa občina Hlapoenci,
občina Polenšak, en del občine Polenci, en
del občine Sakušak, ter posamezni posestniki
iz vseh občin ptujskega polja, ki imajo tukaj
in še dalje v Ljutomerskem okraju svoje goz-
dove. Ker je bil glavni cilj te ceste, da se
izogne enemu dolgem, strmem ter še trem
manjšim bregom, so sedaj izključene vse ne-
sreče in nevarnosti, ki so se prej tolkokrat
zgodile. Za na hrib Polenšak priti, pa se se-
daj niti polovico iste vprežne moči več ne
rabi. Izgotovljen je tudi hvalevreden studenec,
iz katerega teče zmajrjava v korito, da ži-
vina lahko vsak čas piše. Še več se je storilo,
vse občinske in druge zasebne ceste imajo
lično napravljeno z novo okrajno cesto svojo
zvezzo. Sedaj, ko vse te ceste že rabimo, šele
sprevidimo, kak je vse praktično urejeno. Za-
tegadelj pa nas veže dolžnost, da se prav
iskreno zahvaljujemo našemu načelniku okraj-
nega odbora ptujskega, blagorodnemu gospodu
Jos. Ornig, ki so se tolkokrat potrudili,
pritli na lice mesta med delom dajat navodil
in nasvetov, in se niso ustrašili nobenih zaprek,
dokler hvalevredno delo ni dokončano bilo.
Hvala tudi celemu okrajnemu odboru ptujs-
kemu, ki je sedaj lahko ponosen na svoje
srečno ter imenitno dokončano delo. — Ko-
nečno bodi tudi tem potom izrečena srčna
hvala cestnemu mojstru g. Ljubeč, ki so
čutili z posestniki vred potrebo nove ceste,
ter so se trudili več kak je bila njihova dol-
žnost, da je postal projekt pravomočan in
da se je načrt kak najbolj primerno izgotovil,
da tudi posestniki niso zraven škode trpeli.
Svoje zahvalo sklenemo z željo, da bi ome-
njeni gospodje v ptujskem okraju še veliko
takih cest izgotoviti zamogli. Z odličnim spo-
štovanjem občinskega urada Hlapoenci, A. Šegula
l. r.; Johan Čušl. r., posestnik v Hlaponcih
in bivši ud okrajnega odbora, ko je projekt v
seji odobren bil; Janez Šegula l. r., velepo-
sestnik in takratni občinski predstojnik. Ob-
činski urad Polenšak, Šori Franc l. r.

sveže zelenjave, bi se lahko na ta način nudil
cen enakovreden nadomestek. Mogoče bi se
tudi s tem posrečilo doseči znižanje cene pri
običajnih vrstah zelenjave.

Umrl je v Ljutomeru veleposestnik,
trgovec in vinotržec g. Franc Seršen v
starosti 66 let. N. p. v m.!

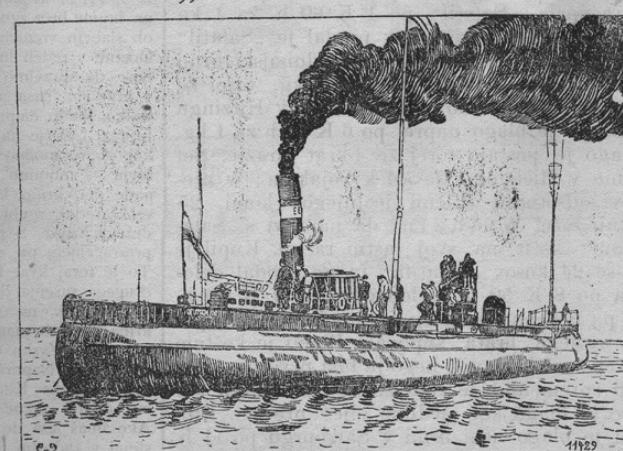
Zahvala občin okrajnemu zastopu ptujskemu.

V zadnji številki smo podali poročilo o seji
okrajnega zastopa. Naknadno objavimo še
sledenje zahvalno pismo: — „Slavnemu okraj-
nemu odboru v Ptaju. Na okrajni cesti, ki
vodi iz Ptuja proti Ljutomeru, je dal slavni
okrajni odbor ptujski skozi vas Hlapoenci
eno skrajšano novo cesto napraviti. Omenjena
cesta je začela v tem letu služiti javnemu
prometu. Vozniki in potniki je ne morejo do-
volj prehvaliti, posebno pa občina Hlapoenci,
občina Polenšak, en del občine Polenci, en
del občine Sakušak, ter posamezni posestniki
iz vseh občin ptujskega polja, ki imajo tukaj
in še dalje v Ljutomerskem okraju svoje goz-
dove. Ker je bil glavni cilj te ceste, da se
izogne enemu dolgem, strmem ter še trem
manjšim bregom, so sedaj izključene vse ne-
sreče in nevarnosti, ki so se prej tolkokrat
zgodile. Za na hrib Polenšak priti, pa se se-
daj niti polovico iste vprežne moči več ne
rabi. Izgotovljen je tudi hvalevreden studenec,
iz katerega teče zmajrjava v korito, da ži-
vina lahko vsak čas piše. Še več se je storilo,
vse občinske in druge zasebne ceste imajo
lično napravljeno z novo okrajno cesto svojo
zvezzo. Sedaj, ko vse te ceste že rabimo, šele
sprevidimo, kak je vse praktično urejeno. Za-
tegadelj pa nas veže dolžnost, da se prav
iskreno zahvaljujemo našemu načelniku okraj-
nega odbora ptujskega, blagorodnemu gospodu
Jos. Ornig, ki so se tolkokrat potrudili,
pritli na lice mesta med delom dajat navodil
in nasvetov, in se niso ustrašili nobenih zaprek,
dokler hvalevredno delo ni dokončano bilo.
Hvala tudi celemu okrajnemu odboru ptujs-
kemu, ki je sedaj lahko ponosen na svoje
srečno ter imenitno dokončano delo. — Ko-
nečno bodi tudi tem potom izrečena srčna
hvala cestnemu mojstru g. Ljubeč, ki so
čutili z posestniki vred potrebo nove ceste,
ter so se trudili več kak je bila njihova dol-
žnost, da je postal projekt pravomočan in
da se je načrt kak najbolj primerno izgotovil,
da tudi posestniki niso zraven škode trpeli.
Svoje zahvalo sklenemo z željo, da bi ome-
njeni gospodje v ptujskem okraju še veliko
takih cest izgotoviti zamogli. Z odličnim spo-
štovanjem občinskega urada Hlapoenci, A. Šegula
l. r.; Johan Čušl. r., posestnik v Hlaponcih
in bivši ud okrajnega odbora, ko je projekt v
seji odobren bil; Janez Šegula l. r., velepo-
sestnik in takratni občinski predstojnik. Ob-
činski urad Polenšak, Šori Franc l. r.

Slučaj. Ko je prišel pred kratkim posestnik
J. Osenjak v Cerkovce pri Mariboru

Podmorski čoln „Deutschland.“

Kakor znano, zgradili so
Nemci velikanske podmorske
čolne za trgovino, s katerimi
hočejo vkljub angleško-franco-
ški blokadi morja vzdržati tr-
govinsko zvezo med Nemčijo in Ameriko. Prvi teh novo
iznajdenih ogromnih podmorskih
čolnov pod imenom
„Deutschland“ je srečno pre-
vozil ocean in dospel v ameriško pristanišče Baltimore. Tam je izkral svojo dragoceno
blago, naložil drugo blago, ki ga na Nemškem pri-
manjkuje in je dne 9. t. m.
zopet odplul iz Baltimora. Kje se zdaj nahaja, seveda ni
znano, ali skoraj gotovo je, da bode v kratkem zopet pri-
plul na Nemško. Angleško-francoski bojni
pionirji so napravili seveda celo lov na „Deutsch-
land“, ali brez vsakega uspeha. Ako se Nem-
cem posreči, spraviti še par takih ogromnih
podmorskih čolnov v promet in napraviti na

Das Handels U-Boot „Deutschland“ im Hafen von Baltimore.

drugi strani tudi — kakor se že govori —
zvezo med Nemčijo in Ameriko v zraku po-
tom letalnih ladij „Zeppelinov“, potem je
angleška nadvlada na morju za vse večne
čase zlomljena ter pokopana.